

Poonch akt 2 eller varför inte Srinagar!

Så, då var det dags för akt 2.

2008-10-09 torsdag

Gårdagen var alltime high – 26 meddelanden. Men som vanligt började dagen med morning prayer vid 07.30 indisk tid o på Pakistansidan är det 08.00. det skiljer alltså en halvtimme mellan Pakistantid och Indientid. Jag har pratat med kocken som också städar om hans kontrakt och vad det står att han skall göra men det visste han inte. Speciellt städningen fungerar inte så bra eftersom han sover. Lite struktur och en arbetsbeskrivning är nog vad han behöver så det skissade jag på under dagen. Problemet med instruktioner är att bara det som man skriver görs, men å andra sidan är ju det bättre än att inget görs och sedan får man utöka instruktionen efterhand.

Efter att kocken gjort min frukost så frågade han om han kunde gå efter lunch eftersom det är någon Sikhreligiös festlighet. Eftersom det fanns rester kvar för både lunch och middag i kylen så skickade jag hem honom direkt och han städade sitt beting. Jag gjorde ett misstag – jag visiterade inte städningen.

Det blev inte mycket tid för annat eftersom det var en väldig radiotrafik. Lite admin hann man med. På eftermiddagen kom vår ny bil till stationen. Vår förra skickade jag till Jammu för service och fick en ny bepansrad Toyota Pradokoloss om 4.5 ton tillbaka. I den kom även min efterlängtnade IP-telefon. Här på stationen kör vi med IP-telefoni mellan stationerna eftersom alla har tillgång till Internet. Min IP-telefon har inte fungerat på en vecka så jag begärde en ny. Jag packade upp den och installerade o ”Voia la”. Härligt, nu kan man kommunicera med omvärlden igen. Jag har förvisso en vanlig telefon men för att spara pengar skall man undvika den.

Det kom även en massa annan post och förbrukningsmateriel så det blev lite pappersexercis eftersom en massa kvitton skulle fyllas i och skickas tillbaka.

Fick även meddelande att man sprängt igen i Islamabad och att flertal människor omkommit.

På kvällen, innan middagen, blev det ett träningspass i vår fina träningsanläggning.

2008-10-10 fredag

Äntligen fredag! Hade en genomgång med kocken och vi gick igenom min instruktion som fick genomslag direkt. Jag hade gjort instruktionen utifrån daglig, veckovis, varannan vecka o månadsvis städning. Vi får se hur det fungerar i längden.

Fick meddelande på email om vår förestående UNMO-konferens i november där ett stort inslag är medaljparaden. Man får medalj efter 3, 9, 15 o 21 månader i missionen som sitter fint på uniformen! Medalj kan tyckas lite gammaldags men samtidigt som man får sin medalj får man även en extra del, tygbiten som medaljen sitter på, och det är den man sedan sätter på uniformen. Det ger en fingervisning om vad man gjort, vilka missioner etc, men sedan kan det bli för bra – alla har väl sett amerikanarna o ryssarna med sina 6-8 rader. Att få medalj för att man kan knyta skorna är väl o ta i, nu vet jag ju inte om man får just det - men typ.

Det hann bli sjutton meddelanden att reläa idag och alla teamen var i hamn vid tiden för vår evening schedule. Detta innebar att jag kunde gå ner till stan. Jag tog med mig junior driver – ja just det. Det är samma benämning här som i Pakistan – baby, junior och senior. Vi gick ner bakvägen – samma som och jag o Carlos gått. Junior driver kunde konstatera att jag efter en vecka här visste mer än honom om vägarna och stan så han tyckte det var kul och jag sa att jag skulle dra med honom nästa gång tillfälle ges.

Det är rätt skönt att ge sig ut med någon som kan språket till viss del om man skulle hamna i ngn sorts situation sedan är det ju trevligt att ha någon att prata med och junior verkar mest "vaken" av förarna så vi hade en trevlig runda. Igen for vi runt bland gränderna och det bästa – jag fick en egen kobild, mitt på huvudgatan. Tänk er att det går kor på Drottninggatan i Sthlm, Södergatan i Malmö eller gågatan i Ystad och att det säljs levande höns i butikerna! Det är fascinerande att gå runt med alla dessa småaffärer där det ryker ur en del, det doftar kryddor, någon ligger o sover bland kryddorna o i en affär pågår en väldig kommers – kanske ett tilbud som dansken säger.

Vi gick hem den väg jag brukar springa och var ute i 1.5 timme. Det var en riktigt skön promenad. Vi gick även förbi deras Kantin som egentligen är en butik där man kan handla vad man kan behöva som tandkräm, läsk, Samsonite, snacks, Indiskt vin, whisky o rökelse. Jag köpte faktiskt lite (100 stickor) rökelse för 3 kronor. En flaska (1L) Teachers whisky kostar 95 kronor annars kostar en flaska Indisk o faktiskt god rom 14 kronor. På vägen hem flög det ett gäng små papegojor förbi oss – det tror jag aldrig jag sett i naturligt tillstånd på detta sätt.

När vi kom hem till stationen tände jag lite rökelse o för första gången testade jag webradio, Mixmegapol Malmö, med högtalarna på. Jag kan meddela att det är en konstig känsla att sitta i Kashmir och lyssna på skånsk radio och höra att det är trafikproblem mellan Oxie och Svedala... Märkligt! Till middag blev det riktigt starka nudlar och faktiskt en Kingfisher – det är ju lördag! Imorgon blir det gemensam middag med förarna och kocken.

2008-10-11 lördag

Så var det lördag – inledde bataljonschefen alltid morgon briefing i Kosovo och efter det följde alltid en väldigt torr historia. Så idag inleder jag med att återberätta en av hans historier. Den har ingen koppling alls till där jag befinner mig med mer än att det är just lördag.

”Det utspelade sig på Pristina flygplats att en Alban bar ett vapen vilket var och är förbjudet. Personal från KFOR (Natostyrkan) grep mannen som då frågade; varför får inte jag bära vapen när KFOR?” Mycket torr – den måste läsas högt, först då blir det begripligt!

Tja, det var en lugn o solig dag idag men vad hade jag för nytta av det. Jag satt ju inomhus hela dagen o 31 grader och sol var det ute. Jag var ute några gånger o kände på luften. Hoppades på att alla teamen var tillbaka tidigt så jag kunde komma ut en sväng. Bestämde med förarna att vi äter gemensam middag vid 19.00. Kocken har fullständigt fria händer vad gäller meny val. Det är så skönt o spännande o se vad han kommer upp med. Så mycket veggo som jag ätit här har jag aldrig ätit förr, riktigt gott o starkt. Det som är bra att vara ensam är att man slipper koordinera vad folk vill ha – en del gillar inte chilli, andra är trötta på curry osv. Nu får jag curry o chilli. Till lunch blev det fried rice med grönsaker o ett stekt ägg.

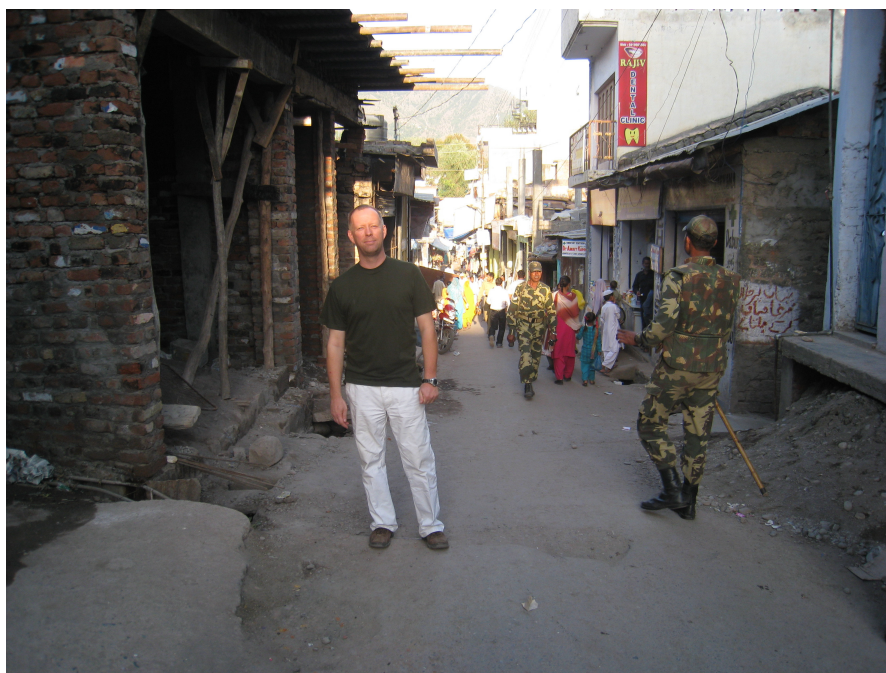
Bara tolv meddelanden så dagen blev lugn men det var några team som var sena så någon utgång i staden blev det inte. Hann givetvis med ett röj i administrationen – det är nödvändigt annars hopar sig pappren. Till middag blev det en ljuvlig kyckling curry o dall samt ris men som förrätt fick vi nåt som påminde om urgröpta auberginer där man lagt tillbaka innehållet som var fräst tillsammans med chilli, vitlök o lök – hur gott som helst. Åt ett gäng råa chillisar men den sista tog fel – det kändes som fyra snabba snapsar i huvudet, jag blev riktigt yr och svetten bara rann och det brann i munnen. Kocken kom och hällde socker i munnen på mig och så sköljde jag ned med vatten. Som om inte detta var nog så råkade Senior Driver, som älskar chilli, klia sig i ögat precis efter att han ätit en chilli varpå han sprang omkring innan kocken fick ta hand om honom och led honom till vattenkranen för ögonsköljning. Huuh, vilken middag, vilket kaos o dom andra två förarna bara flinade. Situationen lugnade ner sig – jag återfick medvetandet och Senior kunde efter ett tag se igen. Det kändes som det var läge att avsluta, jag var kanonmätt och hade ”backat” två gånger.

Innan läggdags blev det lite sedvanlig rapportering o mailkoll samt prata med La famiglia i Svedala.

Ännu en dag i mission var "Charlie", som betyder avklarad eller Closed som är orsaken till att det blir Charlie enligt bokstaveringsalfabetet. När vi ändå är inne på det så sitter jag i Poonch, mao är jag "Papa".

2008-10-12 söndag

En lugn dag kanske, söndagar brukar teamen försöka planera så att det följer lite helgkänsla – dvs lugnt. Men enligt mina papper skulle alla vara ute och snurra – och det var dom, 29 meddelanden hann det bli. Egentligen låter det kanske inte så mycket men av någon underlig anledning så rapporterar alla i princip samtidigt vilket gör det hela lite hektiskt. Jag har gjort likadant själv när jag var i Gilgit – "vi startar kl 08.30 eller 09.00...", människan verkar vilja ha halva och hela klockslag när det finns någon form av tidtabell – det blir ju enklast att komma ihåg – vi rapporterar varje hel timme är ju en enkel minnesregel för ett team! Det som kan vara problem är att det är väldigt svårt att höra vad som sägs över en sprakande radio och ibland ger sig andra team in i konversationerna och försöker förtydliga och samtidigt rapportera sin egen position och då gäller det att ha tungan rätt i mun så att man vet vilka team som är var. Men det brukar gå bra.

Dagen gick i ett huj o vips var det "ettermidda". När man pratar mycket i radio och telefon blir man törstig och jag håller mig till 98 % vatten, 1 % öl o 1 % läsk. Idag var det läge för en Pepsi – man behöver lite sött ibland och när jag tittar på den lilla glasflaskan får jag informationen – "Contains no fruit"! Det kändes tryggt att veta vad den inte innehåller och jag funderade på varför det inte stod tex – "Contains no vegetables". Det normala, i negeringsinformationssammanhang (är detta ett riktigt ord?), brukar ju vara att saker inte innehåller socker men nu fick jag veta att en Pepsi inte innehåller frukt. Märkligt är det enda jag kan säga. Pepsin smakade gott för övrigt.

Alla teamen var "hemma" vid 17.00 så då stack jag ut direkt för en löprunda i den Kashmiriska solnedgången – jag har skrivit det förr men fantastiskt vackert är det när bergen ligger i dis, solen är röd, det brinner små eldar här och var och man känner rökdoft, man möter en herde med sina bufflar på gatan, små bäckar som porlar och vattenfyllda risterrasser

där solen speglar sig, folk som tittar på en som man kom från en annan planet, tom hundarna bara ligger o tittar på en och följer en med sin blick... Har man sedan på Ultravox o Midge i lurarna blir det extra kontrastrikt.

Efter löprundan blev det även lite styrketräning o sedan tvagning. Nu väntade preparation för morgondagens SDS, som jag beskrivit tidigare, och jag skulle skicka en 5-6 försändelser och ett paket. Att förbereda detta tog mig nästan en timme med alla adresser, kvitton, förseglingar, stämplor, underskrifter o säkert 5 kontroller att allt var rätt. Men till slut var det klart!

Nu återstod bara mat – det blev gårdagens sköna kyckling curry som var om möjligt ännu godare.

2008-10-13 måndag

Tja, idag var gårdagen lik men bra tryck på meddelandeströmmen så vad skall jag berätta om idag undrar jag? Jag följer ju med via webben vad som händer i Sverige och att det är lite partiledardebatter. Då läste jag en rolig analys/reflektion angående Sahlin/Ohly/Wetterstrand-gänget som försökte sig på att genomföra lite diskussioner och snöade in på pappamånader, vårdköer o annat för stunden kanske inte så aktuellt. Samtidigt i omvärlden träffas G8 för krispaket vad gäller ekonomin, Island håller på att gå i konkurs, finanssystemen är hårt ansträngda och så pratar dom pappamånader med kraft! Inte för att det inte är oviktigt – vilken formulering – men det känns ju inte helt situationsanpassat! Och samtidigt anklagar nästan MP regeringen att de inte gjort tillräckligt för Volvo när speciellt MP borde vara glada att det går dåligt för Volvo eftersom då säljs det ju mindre miljöförstörande bilar. Det tyckte jag var kul...

Vad händer här i terrängen? Jo, här händer mycket i terrängen runt omkring. En av orsakerna som Indiska armén hänvisar till att vi på denna sidan inte skall vara nära LoC är säkerhet. Under nio månader har det rapporterats över 128 infiltrationsförsök och o över 70 s.k militants (militanter blir lite fånigt) har dödats i strider (Detta är öppna uppgifter från India Times). Säkert är det mer – inte mindre. Indierna har byggt ett stängsel mellan det av Indien administrerade Kashmir o det av Pakistan administrerade Kashmir samt upprättat en ”förbjuden” buffertzon. Och sedan övervakar man området med värmekameror vilket gör inbytningar ganska svårt. Det rapporteras ständigt om dessa strider som ofta sker om natten och grupperna som försöker är en 4-6 man (troligtvis få kvinnor!). Men här på stationen är det inget man märker speciellt mycket av mer än en stor militär närvaro.

Dagen flöt på och till middag vankades det Penne rigate med köttfärssås – och chilli! Det smakade gott. Jag hoppades på att komma ut innan det blev mörkt men så blev det inte utan lite senare blev det ett löppass på vår fina jogging-/cykelmaskin. Jag hade ju glömt att jag faktiskt hade min lilla iPod så då gick det mycket lättare att ”hålla på”, annars är det rätt långtråkigt att stå på samma ställe o stampa – man vill ju se något, men då får man byta sinne till hörseln istället.

Efter löpningen tänkte jag ta ett litet pass med skivstången men då såg jag en jättespindel som satt på väggen en 30 cm bort från utrustningen. Den mätte säkert 1 meter i diameter och vägde nog en 8-9 kg. Men det värsta av allt, den hade ställt sig i attackställning och var beredd att med blixstens hastighet hoppa rakt på min arm för att där bita mig och injicera ett förlamande gift. Därefter skulle den börja spinna och linda in mig och släpa mig till sitt näste för att där börja mumsa på mig! Jag hade träffat på den fasansfulla Kashmiriska hoppsspindeln...

Fobi kallar en del det men jag har normalt inte problem med spindlar men den här var nog åtminstone 15cm (en sån som jag hade på mitt rum, någon av mina tidigare berättelser) och den hade feta ben och gick på ett osedvanligt läskigt sätt. Jag tog lite myggspray och började fylla luften med – jag sprayade inte direkt på den för jag ville inte skada den. Men jag ville testa och se hur den reagerade och den började gå lite försiktigt men då såg den mig nog och satte sig faktiskt i någon form av attackställning. Jag fann det för gott att avsluta mitt pass och avsluta dagen med en dusch.

Tänk om spindeln kommer ihåg mig och letar efter mig för att utkräva hämnd... God natt!

2008-10-14 tisdag

Ja vad hände här – jag glömde skriva men enligt anteckningarna blev det 31 meddelanden så det blev en hektisk dag. Jo nu vet jag – min databaskurs (Oracle för den dataintresserade) på KTH startade och jag pysslade med den hela kvällen. Hann med att få upp utvecklingsmiljön, skapa lite tabeller samt lösa några uppgifter. Mycket mer hände inte.

2008-10-15 onsdag

Även denna dag var hektisk och det hann bli 38 meddelanden att reläa så egentligen är det ju gånger 2 eftersom jag tar emot och sedan skickar vidare!

Det kom två radiotekniker från Islamabad och tittade på utrustningen samt installerade en ny satellittelefon. Men den stora händelsen idag var att jag fick reda på att jag blivit antagen för en stabstjänst på HQ:t. Jag hade först inte tänkt söka men jag tänkte om och tror att en stabstjänst bara är en nyttig erfarenhet. Efter att ha tillbringat ett halvår i staben i Kosovo sa jag till mig själv att nästa gång skall jag vara ute på fältet – men jag är en flexibel person som kan tänka om! Jag skall pyssla med personalplaneringen för hela missionen – se till att folk får sin ledighet, skicka folk till fältstationerna, hantera övrig logistik. Jag tror detta är en riktigt bra erfarenhet. Detta skall jag hålla på med ett halvår tills jag åker hem. Så nu på söndag sticker jag till Srinagar för inbriefing en vecka innan jag själv tar 2 veckor ledigt i Indien med familjen. Hur som helst blev jag väldigt glad att jag blev antagen men jag vet samtidigt att det är ett hästjobb med mycket arbete som väntar. Livet på fältstation är mycket enklare och skönare men varför skall allt vara så enkelt?

Nu kommer jag att på allvar få bo i mitt hus i Islamabad vilket skall bli trevligt.

Hann även med lite mer studier och på kvällen var det avskedsfest för en av förarna som blev förflyttad till den andra relästationen i Rajouri. En osedvanligt god och stark kycklingcurry samt 4 chillisar blev det.

2008-10-16 torsdag

Satte igång med förberedelserna att stänga stationen samt förenkla livet för den som efterträder mig. Att komma ensam till en tom station kan inte vara kul, är man två kan man alltid fråga och resonera.

Annars var det all time high och det blev 45 meddelanden under dagen så idag hann jag knappt med ngt på min kurs. Middagen bestod av gårdagens kycklingcurry samt en god potatissoppa.

På eftermiddagen kom en generatormekaniker som skall serva generatorerna här som går från 06 – 24 varje dag.

Fortsatte med admin på kvällen för att få ordning på alla dokument.

2008-10-17 fredag

Bra tryck var det idag med på alla meddelanden. Jag fortsatte dessutom att förbereda HandOver/TakeOver-dokumentet, skriva lite rapporter samt skriva ett avtal med kocken. Han tjänade så lite att jag skämdes – på drygt 500 kr månaden försörjde han sina föräldrar och sin storebror. Arbetslösheten är svår här i Jammu/Kashmir och då känns det inte bra att vi utnyttjar detta. Nu tror jag inte det är någon som gjort det medvetet utan det har blivit så. Jag kollade runt bland lite folk vad som kunde vara en bra lön och så stämde jag av detta med Islamabad och fick Go på en löneförhöjning så nu får han 800:- och han var själaglad och kallade mig gud. Han är dessutom en duktigt kock – och så god mat som jag ätit här, mycket veggo som jag normalt inte är så förtjust i men med indisk kryddning så är det hur bra som helst.

Lite studier hann det bli – jag undrar hur det blir nu. Mina förutsättningar för studier har ändrats radikalt nu – men det får gå på ngt sätt...

2008-10-18 lördag

Idag var en riktigt skön dag. Alla fälstationer hade admindag vilket innebar att det skulle produceras rapporter i massor. Så jag hann förbereda näste mans ankomst. Mycket papper och klisterlappar på diverse ställen på kontoret. Efter evening schedule blev det en löprunda i solnedgången – med risk att bli tjatig, här är riktigt vackert. Solnedgångar är ngt speciellt.

På kvällen hade vi en avskedsmiddag och det var väldigt trevligt. En kalasgod – ja, just det kyckling curry. Avslutade med någon timme till på kontoret – fy vad papper det det skall produceras. Nu väntar Srinagar.

Sista natten i Poonch – Lördag 18 Oktober 2008